

отнесатъ и качатъ на магаренцето. Халифътъ се засмѣлъ. Но когато посегналъ и я уловилъ, не можалъ да я помръдне — токова тежка била тя.

Това много очудило халифа. А старецътъ казалъ:

— Господарю, видишъ ли колко е тежка пръстътъ само въ тази торбичка? А какъ ли ще издържишъ тежината на отнетата отъ вдовицата земя, когато единъ день се явишъ на сждъ предъ Аллаха?

Думитъ на стареца за Божия сждъ уплашили халифа. Той прегърналъ стареца и казалъ

— Признавамъ, сгрѣшихъ предъ Бога. Още днесъ ще върна отнетата земя на вдовицата. А на тебе, добри старче—праведниче, давамъ този пръстенъ да го носишъ, като награда за справедливостъта ти.

Отъ сръбски Дим. Павловъ—Мечо.

Циганско училище.

Това училище се намира въ Подкарпатска Русия. Въ него се учатъ около 40 ученика. Ученицитъ изучаватъ всички учебни предмети.

Една отъ най-главнитъ задачи на учителятъ е да създава въ новото циганско поколение почитъ къмъ частната собственостъ и циганския езикъ. Учителятъ сжщевременно е чиновникъ, безплатенъ съветникъ, посрѣдникъ, лекторъ по цигански езикъ, бръснарь и събирачъ на цигански пѣсни и изрази. Училищниятъ слуга сжщо така изпълнява много длѣжности. Едно отъ важнитъ му задѣлжения е да подпомага учителя при запазване вътрешния редъ и чистота. Работата му около чистотата се състои въ това, че той всѣка сжбота изчиства дрехитъ на ученицитъ съ четка.

Следъ учебни занятия, най-обичното занимание на ученицитъ-циганчета е ритането топка.

Нѣколко пѣти ученицитъ се подлагатъ на изпитъ, за да имъ се провѣри честността. Учителятъ нарочно забравя върху масата си пари и други нѣща. На другия день, той ги намиралъ на масата непокѣтнати.

Отъ есперанто Ив. Шиваровъ.